

Natuurhistorisch Maandblad

Orgaan van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg

Verantwoordelijk Hoofdredacteur: G. H. Waage, Prof. Pieter Willemsstraat 41, Maastricht, Telefoon 3605. — Mederedacteurs: Jos. Cremers, Canne-België, Dr. H. Schmitz, Wien 1, Seitzergasse 3, R. Geurts, Echt. — Penningmeester: Mr. G. van Spaendonck.

Postgiro 125366 ten name v. h. Nat. hist. Gen., Maastricht. Verantwoordelijk Uitgever: Natuurhistorisch Genootschap in Limburg.

Verantwoordelijk Drukker: Drukkerij v. h. Cl. Goffin, Nieuwstraat 9, Telefoon 2121, Maastricht.

Verschijnt Vrijdags voor de Maand. Vergad. van het Natuurhistorisch Genootschap (op den eersten Woensdag der maand) en wordt aan de Leden van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg gratis en franco toegezonden. Prijs voor niet-leden f 6.00 per jaar, afzonderlijke nummers voor niet-leden 50 cent, voor leden 30 cent. Jaarl. contributie der leden f 3.50. Auteursrecht voorbehouden.

Registratie nummer 520.243. — Oplage-register nummer 26.

INHOUD: Aankondiging Maandelijksche Vergadering op Woensdag 3 Februari a.s. — Nieuwe leden. — Verslag van de Maandelijksche Vergadering op Woensdag 6 Jan. '43. — A. De Wever. Gevaarlijke planten? — M. Mommers. Paddestoelvergiftiging. — C. Willemse. Het sjirpen van Mecostethus grossus L., de groote weidesprinkhaan.

DE MAANDELIJSCH E VERGADERING

zal plaats hebben op Woensdag 3 Febr. a.s., te 6 uur in het Museum.

NIEUWE LEDEN.

Pater E. Bernard S.M.M., Apost. School St. Marie, Schimmert. J. M. Gregoire, Glacyweg 15, Maastricht. G. Prick, Glacyweg 33, Maastricht. J. Leclercq, Rue du Faweux 41, Beyne-Heusay-Liège. P. Kruithof, Hyacinthenlaan 34, Maastricht. Dr. A. Kessen, Gem. Archivaris, Hertogsingel 66, Maastricht. Mr. A. M. A. H. Imkamp, Notaris, Beek. F. Bedaux, Apotheker, Steenstraat 66, Boxmeer. J. Habets, Oude-Valkenburgeweg 39, Valkenburg L.

In verband met een aanschrijving moet het Maandblad voortaan zonder omslag verschijnen.

VERSLAG VAN DE MAANDELIJSCH E VERGADERING OP WOENSDAG 6 JAN. '43.

Aanwezig de dames: N. Lahaye-de Wit, N. v. Spaendonck-Marres, H. Hoeberechts-Roebroek, N. Maessen, W. v. d. Geyn, L. Maurenbrecher-Bonemeyer, Fr. v. Schaïk, T. Nahon, J. Nahon, J. v. Goethem, M. Kofman-Kamminga en de heeren: Fr. v. Rummelen, G. v. Spaendonck, P. Wassenberg, W. Otten, J. Schoenmakers, L. Leysen, R. Kofman, L. Gregoire, P. Gregoire, E. Schoenmakers, P. Kruithof, P. Smits, D. v. d. Gugten, D. v. Schaïk, J. Maessen, J. Rijk, P. Janssens, W. Onstenk, P. v. Hest, Br. Maurentius, Br. Jeron, Br. Christoforus, M. Kemp, A. Hoeberechts, M. Mommers en G. Waage.

De heer van Rummelen presideert de vergadering en spreekt bij de opening zijn beste wenschen uit voor 1943. De heer Waage spreekt daarna over

Groeistoffen.

In 1901 benoemde Wildiers geheimzinnige stoffen, die de levende cellen in staat zouden stellen te groeien bios. Wat toch was het geval? Pasteur slaagde er in gist te laten groeien in een gesteriliseerde voedingsoplossing, die alleen minerale zouten en een suiker bevatte, terwijl von Liebig dit niet gelukte. Wildiers nu, de proeven herhalend, kon groei constateeren, als hij veel gistcellen entte, echter niet, wanneer hij slechts enkele gistcellen gebruikte. Hij veronderstelde nu, dat tusschen de vele gistcellen, die hij entte, wel enkele dood zouden zijn en uit deze doode cellen zouden dan stoffen in de voedingsoplossing diffundeeren, waardoor tot groei wordt aangezet. Deze stoffen kregen den bovengenoemden naam bios, de auximonen van Bottomley. Bij 't onderzoek bleek, dat er inderdaad stoffen zijn, die voor den groei van gist noodzakelijk zijn (groeistoffen) en men duidt deze stoffen samen aan onder den naam bios-complex. Als groeistoffen kent men nu o.a. bios I (= meso-inositol — Eastcott 1928) en bios II (= biotine — Kögl 1933). Kögl kon uit eenige honderden kilo's ei-geel 0,00058 gram biotine halen. In een concentratie van 1 op 400.000.000 heeft deze stof een sterke werking op den groei van gist. Ook vitamine B₁, (= aneurine), oestron (vrouwelijk geslachtshormoon) en pantotheenzuur bleken een bioswerking te hebben. Groene planten produceeren de biosfactoren zelf.

Bij de bestudeering van plantenbewegingen onder invloed van het licht (foto-tropisme) ontdekte men geheel andere groeistoffen, die ontstaan in de groeipunten van stengel en wortel. Boyen Jensen (1911) en Paal (1919) hadden 't bestaan dezer stoffen waarschijnlijk gemaakt, aan Went (1928) gelukte het, onomstootelijk aan te toonen, dat ze inderdaad bestaan en hij kon de foto-tropische kromming als gevolg van groeistofwerking verklaren. Later gelukte het, de groeistof te isoleeren uit menschelijke urine en uit kiemplantjes van haver. Men noemde deze stof au-

Bibliotheek
der

Landbouw Hoogeschool
WAGENINGEN